

32002L0019

L 108/7

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

24.4.2002

ДИРЕКТИВА 2002/19/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
от 7 март 2002 година
относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността
между тях (Директива за достъпа)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

(1) Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) ⁽⁴⁾ определя целите на регулаторната рамка, която обхваща електронните съобщителни мрежи и услуги в Общността, включително фиксираните мобилни далекосъобщителни мрежи, кабелните телевизионни мрежи, мрежите за наземно радио- и телевизионно разпръскване, сателитните мрежи и мрежите в Интернет, независимо от това дали се използват за предаване на глас, факс, данни или изображения. Мрежите могат да бъдат лицензирани от държавите-членки в съответствие с Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно лицензирането на електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за лицензирането) ⁽⁵⁾ или в съответствие с предишни регулаторни мерки. Разпоредбите на настоящата директива се прилагат към мрежите, които се използват за предоставяне на обществени електронни съобщителни услуги. Директивата обхваща достъпа и договореностите за взаимосвързаност между доставчиците на услуги. Частните мрежи нямат задължения по настоящата директива, освен ако се възползват от достъпа до

обществени мрежи и по такъв начин попадат в обхвата на разпоредбите, които са приети от държавите-членки.

(2) Общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги не обхваща услугите, които предоставят съдържание, като например предложенията за продажба на пакет звуково или телевизионно съдържание за радио- или телевизионно разпръскване.

(3) Понятието „достъп“ се употребява с различни значения и следователно е необходимо да се определи точно неговата употреба в настоящата директива, без да се нарушава вложеният в него смисъл в други актове на Общността. Операторите могат да бъдат собственици на мрежата или инфраструктурата или наематели на цялата мрежа или инфраструктура, или на част от тях.

(4) Директива 95/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. относно използването на стандарти за пренасяне на телевизионни сигнали ⁽⁶⁾ не предвижда конкретни изисквания за определена цифрова телевизионна преносна система или услуга, като по такъв начин създава възможност за пазарните субекти да поемат инициативата и да разработят подходящи системи. Чрез Групата за цифрово видеоразпръскване европейските пазарни субекти разработиха серия телевизионни преносни системи, които са приети от разпространителите на радио и телевизионни програми по цял свят. Преносните системи са стандартизирани от Европейския институт за стандарти в далекосъобщенията (ETSI) и се препоръчват от Международния съюз по далекосъобщения. Във връзка с широкоекранната цифрова телевизия съотношението 16:9 е препоръчителният формат за широкоформатните телевизионни услуги и програми и вече се налага на пазарите на държавите-членки в резултат на Решение 93/424/ЕИО на Съвета от 22 юли 1993 г. относно плана за действие за внедряването на усъвършенствани телевизионни услуги в Европа ⁽⁷⁾.

(1) ОВ С 365 Е, 19.12.2000 г., стр. 215 и ОВ С 270 Е, 25.9.2001 г., стр. 161.

(2) ОВ С 123, 25.4.2001 г., стр. 50.

(3) Становище на Европейския парламент от 1 март 2001 г. (ОВ С 277, 1.10.2001 г., стр. 72), Обща позиция на Съвета от 17 септември 2001 г. (ОВ С 337, 30.11.2001 г., стр. 1) и Решение на Европейския парламент от 12 декември 2001 г. (все още непубликувано в Официален вестник). Решение на Съвета от 14 февруари 2002 г.

(4) ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 33.

(5) ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 21.

(5) В една отворена и конкурентна пазарна среда не бива да съществуват ограничения за предприятията в договарянето на достъп и взаимосвързаност между тях, особено за трансграничните им договорености в съответствие с правилата на

(6) ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 51.

(7) ОВ L 196, 5.8.1993 г., стр. 48.

- конкуренцията по Договора. В контекста на постигането на по-ефективен и действително общоевропейски пазар с ефективна конкуренция и на по-широк избор и конкурентни услуги за потребителите предприятията, които получават молби за достъп или взаимосвързаност по принцип следва да сключват такива споразумения на търговска основа и да водят преговорите добросъвестно.
- (6) На пазарите, където продължават да съществуват големи различия в преговорната сила на предприятията и където част от предприятията разчитат на предоставена от други инфраструктура за своите услуги, е подходящо да се създаде рамка, която да осигури ефективното функциониране на пазара. Националните регулаторни органи следва да притежават правомощия при провал на търговските преговори да осигурят адекватен достъп и взаимосвързаност и оперативна съвместимост на услугите в интерес на крайните потребители. По-конкретно те могат да осигурят връзка от край до край, като налагат пропорционални задължения върху предприятията, които контролират достъпа до крайните потребители. Контролът върху средствата за достъп може да предполага собственост или контрол на физическата връзка с крайния потребител (фиксиран или мобилен) и/или способност за промяна на националния номер или националните номера, необходими за достъп до крайната точка на мрежата на крайния потребител. Това се случва, например, ако мрежовите оператори неоснователно ограничават избора на крайните потребители във връзка с достъпа до порталите и услугите в Интернет.
- (7) Националните нормативни или административни мерки, които обвързват условията и реда за достъп или взаимосвързаност с дейността на страната, която се стреми към взаимосвързаност, и по-конкретно с размера на нейните инвестиции в мрежовата инфраструктура, а не със самата връзка или предоставените услуги за достъп, могат до доведат до изкривявания на пазара и следователно могат да се окажат несъвместими с правилата за защита на конкуренцията.
- (8) Мрежовите оператори, които контролират достъпа до собствените си клиенти, упражняват този контрол на основата на уникални номера или адреси от публикуван номерационен или адресен обхват. Останалите мрежови оператори трябва да могат да осигуряват пренос към тези клиенти и затова трябва да имат възможност да се свързват помежду си пряко или косвено. Следователно следва да се поддържат съществуващите права и задължения при договарянето на взаимосвързаността. Също така е подходящо да се поддържат вече установените задължения, предвидени в Директива 95/47/ЕО, които изискват изцяло цифровите електронни съобщителни мрежи, които се използват за разпространение на телевизионни услуги и са обществено достъпни, да могат да разпространяват широкоекранни телевизионни услуги и програми, така че потребителите да могат да получават програмите във формата, в който са излъчени.
- (9) Оперативната съвместимост е от полза за крайните потребители и е важна цел на настоящата регулаторна рамка. Насърчаването на оперативната съвместимост е една от целите на националните регулаторни органи в посочената рамка, която също така предвижда Комисията да обнародва списък от стандарти и/или спецификации за предоставянето на услуги, техническите интерфейси и/или мрежовите функции като основа за насърчване на хармонизацията в електронните съобщения. Държавите-членки следва да насърчават използването на обнародваните стандарти и/или спецификации само до степента, която е необходима за осигуряване на оперативна съвместимост на услугите и за подобряване на свободата на избор за потребителите.
- (10) Правилата за защита на конкуренцията сами по себе си могат да бъдат недостатъчни за осигуряване на културно разнообразие и плурализъм в медиите в областта на цифровата телевизия. Директива 95/47/ЕО определя първоначалната регулаторна рамка за зараждащата се цифрова телевизионна индустрия, която следва да се поддържа, включително по-специално задължението да се предоставя условен достъп при справедливи, разумни и недискриминационни условия, за да се гарантира наличието на голямо разнообразие от програми и услуги. Технологичните и пазарните промени налагат периодично преразглеждане на задълженията от отделните държави-членки за техните национални пазари или от Комисията за Общността, по-конкретно за да се провери дали е оправдано задължението да се отнасят до новите портали, като например електронните програмни указатели (ЕПУ) и програмните интерфейси за създаване на приложения (ПИСП), доколкото това е необходимо за гарантиране на достъпност за крайните потребители по отношение на определени цифрови разпръсквателни услуги. Държавите-членки могат да конкретизират цифровите разпръсквателни услуги, до които според тяхната преценка трябва да се осигури достъп на крайните потребители чрез закони, правилници или административни средства.
- (11) Държавите-членки могат също така да позволят на националните си регулаторни органи да преразглеждат задълженията във връзка с условния достъп до цифрови разпръсквателни услуги, за да направят оценка чрез анализ на пазара дали да оттеглят или променят условията за оператори с недостатъчна пазарна сила на съответния пазар. Оттеглянето или промяната не бива да се отразят неблагоприятно на достъпа на крайните потребители до такива услуги или на перспективите за ефективна конкуренция.
- (12) За да се осигури приемственост със съществуващите договорености и да се избегне правния вакуум, е необходимо да се гарантира, че задълженията за достъп и взаимосвързаност, предвидени в членове 4, 6, 7, 8, 11, 12 и 14 от Директива 97/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 1997 г. относно взаимосвързаността в далекосъобщенията за осигуряване на универсална услуга и

оперативна съвместимост чрез прилагане на принципите на предоставяне на отворени мрежи (ПОМ) ⁽¹⁾, задълженията за специален достъп, предвидени в член 16 от Директива 98/10/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 1998 г. относно приложимостта на предоставянето на отворени мрежи към гласовата телефония и универсалната услуга за далекосъобщенията в конкурентна среда ⁽²⁾ и задълженията във връзка с предоставянето на преносни мощности с наети линии, предвидени в Директива 92/44/ЕИО на Съвета от 5 юни 1992 г. относно приложимостта на предоставянето на отворени мрежи към наети линии ⁽³⁾ първоначално се пренасят върху новата регулаторна рамка, но подлежат на незабавен преглед в светлината на преобладаващите пазарни условия. Прегледът следва да обхване и организациите, посочени в Регламент (ЕО) 2887/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно незащитения достъп до абонатните линии ⁽⁴⁾.

- (13) Прегледът следва да се извърши чрез икономически анализ на пазара на основата на методологията на конкурентното право. Целта е непрекъснато да се намаляват предварителните отраслови правила успоредно с развитието на пазарната конкуренция. Процедурата обаче отчита временните проблеми на пазара, като например свързаните с международния роуминг, и възможността за възникването на нови затруднения в резултат на технологичното развитие, които могат да изискват предварително регулиране, например в областта на широколентови мрежи за достъп. Може да се окаже, че конкуренцията се развива с различни темпове в различните сегменти на пазара и в различните държави-членки, като националните регулаторни органи следва да могат да облекчават нормативните задължения на пазарите, където конкуренцията дава желаните резултати. За да се гарантира, че пазарните субекти в сходно положение се третират по сходен начин в различните държави-членки, Комисията следва да бъде в състояние да осигури хармонизирано прилагане на разпоредбите на настоящата директива. Националните регулаторни органи и националните органи, на които е възложено изпълнението на конкурентното право, следва при необходимост да съгласуват действията си с оглед на прилагането на най-подходящите средства. Общността и нейните държави-членки са поели ангажименти за взаимосвързаност на далекосъобщителните мрежи в рамките на споразумението на Световната търговска организация за основните далекосъобщения и тези ангажименти трябва да се спазват.

- (14) Директива 97/33/ЕО определя редица задължения за предприятията със значителна пазарна сила, а именно прозрачност, недопускане на дискриминация, отделна счетоводна отчетност, достъп и ценови контрол, включително

ориентацията към себестойността. Този набор от евентуални задължения следва да се запази, но да се определи като набор от максимални задължения на предприятията, за да се избегне свърхрегулирането. По изключение и с оглед на спазването на международните ангажименти или правото на Общността може да се окаже подходящо да се наложат задължения за достъп или взаимосвързаност върху всички пазарни субекти, какъвто е в момента случаят със системите за условен достъп до цифрови телевизионни услуги.

- (15) Налагането на конкретни задължения върху предприятията със значителна пазарна сила не изисква допълнителен анализ на пазара, а аргументи, че съответното задължение е подходящо и пропорционално по отношение на характера на възникналия проблем.
- (16) Прозрачността на реда и условията за достъп и взаимосвързаност, включително на цените, служи за ускоряване на преговорите, избягване на спорните въпроси и възвращане на увереност в пазарните субекти, че услугата не се предоставя при дискриминационни условия. Откритостта и прозрачността на техническите интерфейси може да има особено значение при осигуряването на оперативна съвместимост. Когато налагат задължения за осигуряване на обществен достъп до информацията, националните регулаторни органи могат да конкретизират начина на предоставяне на такъв достъп, включително например вида на носителя (хартиен и/или електронен) и дали е безплатен, като се вземат предвид характерът и целта на съответната информация.
- (17) Принципът на забрана на дискриминация гарантира, че предприятията с пазарна сила не изкривяват конкуренцията, особено когато са вертикално интегрирани и предоставят услуги на предприятията, с които се конкурират на пазара надолу по веригата.
- (18) Отделната счетоводна отчетност дава възможност за разкриване на вътрешните ценови трансфери и позволява на националните регулаторни органи да проверяват при необходимост спазването на задълженията за недопускане на дискриминация. В тази връзка Комисията публикува Препоръка 98/322/ЕО от 8 април 1998 г. относно взаимосвързаността на либерализирания далекосъобщителен пазар (част 2 — Отделна счетоводна отчетност и отчитане на себестойността) ⁽⁵⁾.
- (19) Изискването за достъп до мрежовата инфраструктура може да се обоснове като средство за засилване на конкуренцията, но националните регулаторни органи следва да уравнисят правата на собствениците на инфраструктурата да я използват за собствена облага и правата на останалите доставчици на услуги да получат достъп до инфраструктурата, която има първостепенно значение за предоставянето

⁽¹⁾ ОВ L 199, 26.7.1997 г., стр. 32. Директива, последно изменена с Директива 98/61/ЕО (ОВ L 268, 3.10.1998 г., стр. 37).

⁽²⁾ ОВ L 101, 1.4.1998 г., стр. 24.

⁽³⁾ ОВ L 165, 19.6.1992 г., стр. 27. Директива, последно изменена с Решение 98/80/ЕО на Комисията (ОВ L 14, 20.1.1998 г., стр. 27).

⁽⁴⁾ ОВ L 366, 30.12.2000 г., стр. 4.

⁽⁵⁾ ОВ L 141, 13.5.1998 г., стр. 6.

на конкурентни услуги. Когато на операторите се вменяват задължения, които изискват от тях да удовлетворяват основателните молби за достъп до мрежовите елементи и свързаната с тях инфраструктура и тяхното използване, отказ може да се допусне само на основата на обективни критерии, като например технически възможности или необходимост от запазване на целостта на мрежата. При отказ на достъп засегнатата страна може да отнесе спора за разрешаване в съответствие с процедурата за решаване на спорни въпроси, предвидена в членове 20 и 21 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива). От операторите, на които е вменено задължението да предоставят достъп, не може да се изисква да предоставят видове достъп, които са извън техните възможности. Налагането на принудителен достъп от страна на националните регулаторни органи с оглед на засилването на конкуренцията в краткосрочен план не бива да намалява стимулите за конкурентите за инвестират в алтернативна инфраструктура, която ще осигури по-силна конкуренция в дългосрочен план. Комисията е обнародвала по този въпрос известие за приложимостта на правилата за защита на конкуренцията към споразуменията за достъп в далекосъобщителния отрасъл ⁽¹⁾. Националните регулаторни органи могат да налагат технически и оперативни условия върху доставчиците и/или ползвателите на принудителния достъп в съответствие с правото на Общността. По-конкретно налагането на технически стандарти следва да бъде в съответствие с Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. относно реда за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регулирането на услугите в информационното общество ⁽²⁾.

- (20) Ценовият контрол може да е необходим, когато анализът на даден пазар разкрива неефективност на конкуренцията. Регулаторната намеса може да бъде относително лека, като например задължение за разумност на цените за избор на носител, предвидено в Директива 97/33/ЕО, или много по-сериозна, като например задължение за ориентиране на цените към себестойността за пълна обосноваване на цените, при които конкуренцията не е достатъчно силна, за да предотврати завишаване на цените. По-конкретно операторите със значителна пазарна сила следва да избягват ценовото притискане, при което разликата между цените им на дребно и цените на връзката за конкуренти, които предлагат сходни услуги на дребно, не е достатъчна за осигуряване на устойчива конкуренция. Когато националните регулаторни органи изчисляват себестойността на възложена по настоящата директива услуга, е уместно да се допусне разумна възвращаемост на използвания капитал, включително подходящи разходи за труд и строителство, като стойността на капитала се коригира при необходимост от отразяване на актуализираната стойност на активите и ефективността на дейността. Методът на възстановяване на разходите следва да се прилага към съществуващото положение, като се отчита необходимостта от повишаване на ефективността и от устойчива конкуренция, както и максималната полза за потребителите.

- (21) Когато налагат задължения за прилагане на система за отчитане на себестойността с оглед на ценовия контрол, националните регулаторни органи могат самостоятелно да извършват годишни проверки за прилагането на системата, ако разполагат с необходимия квалифициран персонал, или да възлагат проверките на други квалифицирани органи, които са независими от съответния оператор.

- (22) Общественият достъп до информацията в държавите-членки ще гарантира, че съществуващите и потенциалните нови пазарни субекти разбират своите права и задължения и знаят къде да намерят съответната подробна информация. Публикуването в националния вестник помага на заинтересованите страни от други държави-членки да намерят съответната информация.

- (23) За да осигури ефективен и ефикасен общоевропейски пазар на електронните съобщения, Комисията трябва да следи и публикува информацията за таксите, които се включват в ценообразуването за крайните потребители.

- (24) Развитието на електронния съобщителен пазар и свързаната с него инфраструктура може да има неблагоприятно въздействие върху околната среда и ландшафта. Следователно държавите-членки трябва да следят процеса и при необходимост да предприемат действия за свеждането на отрицателните последици до минимум чрез подходящи споразумения и други договорености с компетентните органи.

- (25) За да се установи правилното прилагане на правото на Общността, Комисията трябва да знае кои предприятия са определени като предприятия със значителна пазарна сила и какви задължения са наложени върху пазарните субекти от националните регулаторни органи. Следователно освен националното обнародване на тази информация е необходимо държавите-членки да изпращат на Комисията информация, която може да бъде и в електронна форма, след съгласуване на подходящи процедури за проверка на автентичността.

⁽¹⁾ ОВ С 265, 22.8.1998 г., стр. 2.

⁽²⁾ ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37. Директива, изменена с Директива 98/48/ЕО (ОВ L 217, 5.8.1998 г., стр. 18).

- (26) С оглед на темповете на развитие на технологиите и пазара изпълнението на настоящата директива следва да се

преразгледа в срок от три години след датата на влизане в сила, за да се определи дали се постигат набелязаните в нея цели.

- (27) Мерките за прилагане на настоящата директива следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно реда за упражняване на правомощията на Комисията ⁽¹⁾.
- (28) Тъй като целта на предложените действия, а именно да се създаде хармонизирана рамка за регулиране на достъпа до електронните съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях, не може да бъде изцяло постигната от държавите-членки и следователно поради мащабите и последиците от тези действия може да се постигне по-пълноценно на общностно равнище, Общността може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, определен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, определен в горепомнатия член, настоящата директива не излиза извън рамките на необходимото за постигането на поставената цел,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ПРИЛОЖНО ПОЛЕ, ЦЕЛ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Приложно поле и цел

1. В рамката, определена от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), настоящата директива хармонизира начина, по който държавите-членки регулират достъпа до електронните съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях. Целта е да се създаде регулаторна рамка в съответствие с принципите на вътрешния пазар за взаимоотношенията между доставчиците на мрежи и услуги, която ще доведе до устойчива конкуренция, оперативна съвместимост на електронните съобщителни услуги и полза за потребителите.

2. Настоящата директива определя правата и задълженията на операторите и предприятията, които търсят взаимосвързаност и/или достъп до техните мрежи и инфраструктура. Тя определя целите на националните регулаторни органи по отношение на достъпа и взаимосвързаността и конкретизира реда за преглед на наложените от националните регулаторни органи задължения и при необходимост за оттегляне на задълженията след постигане на желаните цели. Достъп, по смисъла на настоящата директива, не се отнася до достъп на крайните потребители.

⁽¹⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат определенията, установени в член 2 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

Прилагат се и следните определения:

- а) „достъп“ означава предоставяне на инфраструктура и/или услуги на друго предприятие при определени условия на изключителна или неизключителна основа с оглед на предоставянето на електронни съобщителни услуги. Понятието включва и следните елементи: достъп до мрежови елементи и свързаната с тях инфраструктура, който може да изисква свързване на оборудване чрез фиксирани или нефиксирани средства (по-специално тук се включва достъпът до абонатни линии и до инфраструктура и услуги, необходими за предоставяне на услуги по абонатните линии); достъп до физическа инфраструктура, включително сгради, проводни и стълбове; достъп до съответните програмни системи, включително системи за оперативен контрол; достъп до системи за превод на номера или системи със сходна функционалност; достъп до фиксирани и мобилни мрежи и по-конкретно за роуминг; достъп до системи за условен достъп до цифрови телевизионни услуги; достъп до услуги във виртуални мрежи;
- б) „взаимосвързаност“ означава физическата и логическата връзка на обществените съобщителни мрежи, които се използват от същото или друго предприятие, за да се даде възможност на потребителите на дадено предприятие да общуват с потребителите на същото или друго предприятие или да получат достъп до услуги, предоставени от друго предприятие. Услугите могат да се предоставят от участващите страни или от други страни, които имат достъп до мрежата. Взаимосвързаността е специфична форма на достъп, която се прилага между операторите на обществени мрежи;
- в) „оператор“ означава предприятие, което предоставя или е лицензирано да предоставя обществена съобщителна мрежа или нейната инфраструктура;
- г) „широкоекранна телевизионна услуга“ означава телевизионна услуга, която се състои изцяло или отчасти от програми, които се създават и редактират за излъчване в цялостен широкоекранен формат. Препоръчваният формат за широкоекранните телевизионни услуги е 16:9;
- д) „абонатна линия“ означава физическата връзка между крайна точка на мрежата в обекта на абоната и основния разпределител или равностойна инфраструктура във фиксираните обществени телефонни мрежи.

ГЛАВА II

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 3

Обща рамка за достъп и взаимосвързаност

1. Държавите-членки гарантират, че не съществуват ограничения, които не допускат предприятията в същата или в други държави-членки да се договарят по техническите и търговските условия за достъп и/или взаимосвързаност в съответствие с правото на Общността. Не е необходимо предприятието, което иска достъп или взаимосвързаност, да бъде лицензирано в държавата-членка, където търси достъп или взаимосвързаност, ако не предоставя услуги и не поддържа мрежа в тази държава-членка.

2. Без да се нарушават разпоредбите на член 31 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) ⁽¹⁾, държавите-членки не оставят в сила законови или административни мерки, които задължават операторите при предоставяне на достъп или взаимосвързаност да предлагат различни условия на различни предприятия за равностойни услуги и/или да налагат задължения, които не са свързани с фактическите услуги за предоставяне на достъп и взаимосвързаност, без да се нарушават условията, предвидени в приложението към Директива 2002/20/ЕО (Директива за лицензиране).

Член 4

Права и задължения на предприятията

1. Операторите на обществени съобщителни мрежи имат право, а по молба на оправомощени за целта други предприятия — и задължението да договарят взаимосвързаността си с оглед на предоставянето на обществени електронни съобщителни услуги, за да се гарантира предоставяне и оперативна съвместимост на услугите в цялата Общност. Операторите предлагат достъп и взаимосвързаност на другите предприятия при условия, които съответстват на задълженията, наложени от националните регулаторни органи съгласно членове 5, 6, 7 и 8.

2. Обществените електронни съобщителни мрежи, които са създадени за разпространение на цифрови телевизионни услуги, трябва да имат възможност за разпространение на широкоекранни телевизионни услуги и програми. Мрежовите оператори, които получават и ретранслират широкоекранни телевизионни услуги или програми, поддържат този широкоекранен формат.

3. Без да се засягат разпоредбите на член 11 от Директива 2002/20/ЕО (Директива за лицензиране), държавите-членки

изискват от предприятията, които придобиват информация от други предприятия преди, по време на или след преговорите за достъп или взаимосвързаност, да я използват единствено за целите, за които е предоставена, и по всяко време да зачитат поверителността на предоставената или съхранявана информация. Получената информация не се разкрива пред трети страни, особено пред други отдели, филиали или партньори, за които тя би представлявала конкурентно предимство.

Член 5

Правомощия и отговорности на националните регулаторни органи във връзка с достъпа и взаимосвързаността

1. Действайки за постигане на целите, посочени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), националните регулаторни органи насърчават и при необходимост гарантират в съответствие с разпоредбите на настоящата директива адекватен достъп и взаимосвързаност, както и оперативна съвместимост на услугите, като изпълняват своите отговорности по начин, който утвърждава ефективността и устойчивата конкуренция и осигурява максимална полза за крайните потребители.

По-конкретно, без да се нарушават мерките, които могат да се предприемат по отношение на предприятията със значителна пазарна сила в съответствие с член 8, националните регулаторни органи могат да налагат:

- а) задължения, доколкото е необходимо за гарантиране на връзка от край до край, на предприятията, които контролират достъпа до крайните потребители, включително по основателни причини — задължения да постигнат взаимосвързаност между своите мрежи, ако тя още не е изградена;
- б) задължения, доколкото е необходимо за гарантиране на достъп на крайните потребители до цифрови радио- и телевизионни разпръсквателни услуги, определени от държавите-членки, на оператори за предоставяне на достъп до друга инфраструктура, посочена в приложение I, част II, при справедливи, разумни и недискриминационни условия;

2. Когато налагат задължения на оператори да предоставят достъп в съответствие с член 12, националните регулаторни органи могат да определят техническите или оперативните условия, които трябва да бъдат изпълнени от доставчика и/или бенефициерите на достъпа в съответствие с правото на Общността, когато това е необходимо за осигуряване на нормалното действие на мрежата. Условията, които се отнасят до изпълнението на конкретни технически стандарти или спецификации, трябва да съответстват на разпоредбите на член 17 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

3. Задълженията и условията, наложени в съответствие с параграфи 1 и 2, трябва да бъдат обективни, прозрачни и пропорционални и да не допускат дискриминация, както и да се изпълняват по реда, предвиден в членове 6 и 7 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

⁽¹⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 51.

4. По отношение на достъпа и взаимосвързаността държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи са оправомощени да се намесват по собствена инициатива при необходимост или при липса на споразумение между предприятията по молба на някоя от страните, за да осигурят изпълнението на целите на политиката, предвидени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива) в съответствие с разпоредбите на настоящата директива и процедурите, предвидени в членове 6, 7, 20 и 21 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

ГЛАВА III

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ОПЕРАТОРИТЕ И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРЕГЛЕД НА ПАЗАРА

Член 6

Системи и друга инфраструктура с условен достъп

1. Държавите-членки осигуряват, че по отношение на условния достъп до цифровите телевизионни и радиослужби, които достигат зрителите и слушателите в Общността, независимо от носителя, се прилагат условията, предвидени в приложение I, част I.

2. В светлината на пазарните и технологичните промени приложение I може да се изменя в съответствие с процедурата, предвидена в член 14, параграф 3.

3. Независимо от разпоредбите на параграф 1 държавите-членки могат да разрешат на националните регулаторни органи във възможно най-кратки срокове след влизането в сила на настоящата директива и периодично след датата на влизане в сила да правят преглед на условията, прилагани в съответствие с настоящия член, чрез анализ на пазара в съответствие с член 16, първи параграф от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), за да установят дали да продължат, да изменят или да оттеглят прилаганите условия.

Когато в резултат на анализа на пазара националните регулаторни органи установят, че един или повече оператори не притежават достатъчна пазарна сила на съответния пазар, те могат да променят или оттеглят условията по отношение на този/тези оператор/и по реда, предвиден в членове 6 и 7 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива) само доколкото:

- a) достъпът на крайните потребители на радио- и телевизионните предавания, канали и услуги, посочени в член 31 от Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга), няма да бъде неблагоприятно повлиян от промяната или оттеглянето; и
- b) перспективите за ефективна конкуренция на пазарите на:
 - i) цифрови телевизионни и радиоразпръсквателни услуги на дребно, и

ii) системи за условен достъп и свързаната с тях инфраструктура,

няма да бъдат неблагоприятно повлияни от промяната или оттеглянето.

Засегнатите страни получават предизвестие с достатъчен срок за предстоящите промени или за оттеглянето на условията.

4. Условията, прилагани в съответствие с настоящия член, не нарушават възможността на държавите-членки да налагат задължения във връзка с представителните аспекти на електронните програмни указатели и подобни регистрационни и навигационни средства.

Член 7

Преглед на предишни задължения за достъп и взаимосвързаност

1. Държавите-членки запазват всички задължения на предприятията, които предоставят обществени съобщителни мрежи и/или услуги във връзка с достъпа и взаимосвързаността, влезли в сила преди датата на влизане в сила на настоящата директива, в съответствие с разпоредбите на членове 4, 6, 7, 8, 11, 12 и 14 от Директива 97/33/ЕО, член 16 от Директива 98/10/ЕО и членове 7 и 8 от Директива 92/44/ЕО, до извършване на преглед на задълженията и вземане на решение в съответствие с параграф 3.

2. Комисията посочва съответните пазари за задълженията, посочени в параграф 1, в първоначалната препоръка за пазарите на продукти и услуги и решението, което трябва да се приеме за определяне на транснационалните пазари в съответствие с разпоредбите на член 15 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

3. Държавите-членки гарантират, че във възможно най-кратки срокове след влизането в сила на настоящата директива и периодично след датата на влизане в сила националните регулаторни органи ще извършват анализ на пазара в съответствие с разпоредбите на член 16 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), за да установят дали да продължат, изменят или оттеглят прилаганите задължения. Засегнатите страни получават предизвестие с достатъчен срок за предстоящите промени или за оттеглянето на задълженията.

Член 8

Налагане, промяна или оттегляне на задължения

1. Държавите-членки гарантират, че националните регулаторни органи са оправомощени да налагат задълженията, определени в членове от 9 до 13.

2. Когато даден оператор е определен като притежаваш значителна пазарна сила на конкретен пазар в резултат на анализ на пазара, извършен в съответствие с член 16 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), националните регулаторни

органи налагат при необходимост задълженията, предвидени в членове от 9 до 13 от настоящата директива.

3. Без да се засягат:

- разпоредбите на член 5, параграфи 1 и 2 и член 6,
- разпоредбите на членове 12 и 13 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), условие 7 в част Б от приложението към Директива 2002/20/ЕО (Директива за лицензиране), прилагано по силата на член 6, параграф 1 от посочената директива, членове 27, 28 и 30 от Директива 2002/22/ЕО (Директива за универсалната услуга) и съответните разпоредби на Директива 97/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 г. относно обработката на лични данни и защитата на неприкосновеността на личния живот в телекомуникационния сектор ⁽¹⁾ във връзка със задълженията на други предприятия освен определените като притежаващи значителна пазарна сила, или
- потребността да се спазват международните ангажименти,

националните регулаторни органи не налагат задълженията, предвидени в членове от 9 до 13, върху оператори, които не са определени в съответствие с параграф 2.

При изключителни обстоятелства, когато възнамеряват да наложат върху операторите със значителна пазарна сила други задължения за достъп или взаимосвързаност, освен предвидените в членове от 9 до 13 от настоящата директива, националните регулаторни органи представят молба в тази връзка до Комисията. В съответствие с член 14, параграф 2, Комисията взема решение да разреши или да не разреши на националните регулаторни органи да приемат такива мерки.

4. Наложеният в съответствие с настоящия член задължения се основават на характера на възникналия проблем и са пропорционални и обосновани в светлината на целите, посочени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива). Такива задължения се налагат само след съгласуване в съответствие с разпоредбите на членове 6 и 7 от посочената директива.

5. Във връзка с параграф 3, първа алинея, трето тире националните регулаторни органи уведомяват Комисията за решенията си да наложат, изменят или оттеглят задължения на пазарните субекти в съответствие с процедурата, предвидена в член 7 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

Член 9

Задължение за прозрачност

1. В съответствие с разпоредбите на член 8 националните регулаторни органи могат да налагат задължения за прозрачност във

⁽¹⁾ ОВ L 24, 30.1.1998 г., стр. 1.

връзка с взаимосвързаността и/или достъпа, които изискват от операторите да публикуват конкретна информация, като например счетоводни данни, технически спецификации, характеристики на мрежата, реда и условията за доставка и използване и цените.

2. По-конкретно, когато операторите са задължени да не допускат дискриминация, националните регулаторни органи могат да изискват от тях да публикуват примерна оферта, която да бъде достатъчно незащитена, за да гарантира, че от предприятията не се изисква да плащат за инфраструктура, която не е необходима за исканата услуга и която прави разбивка по компоненти според пазарните потребности и свързаните с тях условия, включително цени. Националните регулаторни органи трябва, *inter alia*, да имат възможност да внасят промени в примерните оферти, за да осигурят прилагането на задълженията по настоящата директива.

3. Националните регулаторни органи могат да конкретизират точната информация, която трябва да се предостави, изискваната степен на подробности и начина на оповестяване.

4. Независимо от разпоредбите на параграф 3, когато на операторите са наложени задължения по член 12 във връзка с незащитения достъп до усукана метална двойка абонатни линии, националните регулаторни органи осигуряват публикуването на примерна оферта с минимално съдържание съгласно приложение II.

5. В светлината на пазарните и технологичните промени приложение II може да се изменя в съответствие с процедурата, предвидена в член 14, параграф 3.

Член 10

Задължение за недопускане на дискриминация

1. В съответствие с разпоредбите на член 8 националните регулаторни органи могат да налагат задължения за недопускане на дискриминация във връзка с взаимосвързаността и/или достъпа.

2. Задълженията за недопускане на дискриминация гарантират по-конкретно, че операторът прилага равностойни условия при равностойни обстоятелства към други предприятия, които предоставят равностойни услуги, както и че предоставя услуги и информация на другите при същите условия и със същото качество, както и за собствените си поделения, филиали или партньори.

Член 11

Задължение за отделна счетоводна отчетност

1. В съответствие с разпоредбите на член 8 националните регулаторни органи могат да налагат задължения за водене на отделна счетоводна отчетност по отношение на определени дейности във връзка с взаимосвързаността и/или достъпа.

По-конкретно националните регулаторни органи могат да изискват от вертикално интегрираните дружества да осигурят прозрачност, *inter alia*, на цените си на едро и на вътрешните трансферни цени с оглед на спазването на евентуални изисквания за недопускане на дискриминация по член 10 или при необходимост, за недопускане на нелоялни кръстосани субсидии. Националните регулаторни органи могат да определят формата и счетоводната методология, които трябва да се използват.

2. Без да се засягат разпоредбите на член 5 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива) и с цел да се улесни проверката за спазване на задълженията за прозрачност и недопускане на дискриминация, националните регулаторни органи са оправомощени да получават при поискване счетоводни данни, включително данни за приходите от трети страни. Националните регулаторни органи могат да публикуват информацията като принос за развитието на отворен и конкурентен пазар при зачитане на националните и общностните правила за опазване на търговската тайна.

Член 12

Задължение за достъп и използване на специфична мрежова инфраструктура

1. В съответствие с разпоредбите на член 8 националните регулаторни органи могат да налагат задължения върху операторите да изпълняват разумни искания за достъп и използване на специфични мрежови елементи и свързана с тях инфраструктура, *inter alia* в случаите, когато националните регулаторни органи смятат, че отказът на достъп или необосновани условия със сходен ефект биха попречили на възникването на устойчив конкурентен пазар на дребно или не биха били в интерес на крайните потребители.

От операторите може да се изисква, *inter alia*:

- а) да предоставят на трети страни достъп до специфични мрежови елементи и/или инфраструктура, включително незащитен достъп до абонатни линии;
- б) да водят добросъвестно преговорите с предприятията, които искат достъп;
- в) да не оттеглят вече предоставен достъп до инфраструктура;
- г) да предоставят определени услуги на едро за препродажба от трети страни;
- д) да предоставят открит достъп до технически интерфейси, протоколи или други ключови технологии, които са незаменими за осигуряването на оперативна съвместимост на услугите, както и до виртуални мрежови услуги;

- е) да предоставят съвместно ползване на обекти или други форми за съвместно ползване на инфраструктура, включително проводи, сгради или стълбове;
- ж) да предоставят определени услуги за осигуряване на оперативна съвместимост на услугите „от край до край“ за потребителите, включително инфраструктура за услуги в интелигентни мрежи или роуминг в мобилни мрежи;
- з) да предоставят достъп до системи за оперативна поддръжка или сходни програмни системи за осигуряване на лоялна конкуренция при предоставянето на услуги;
- и) да осигуряват взаимосвързаност между мрежи или мрежова инфраструктура.

Националните регулаторни органи могат да обвързват тези задължения с условия за справедливост, разумност и своєвременност.

2. Когато решават дали да наложат задълженията, посочени в параграф 1, и по-специално когато оценяват дали задълженията ще бъдат пропорционални на целите, посочени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), националните регулаторни органи отчитат по-конкретно следните фактори:

- а) техническата и икономическата жизнестойчивост на използването или изграждането на конкурентна инфраструктура в светлината на темповете на развитие на пазара, като вземат предвид характера и типа на съответната взаимосвързаност или достъпа;
- б) технико-икономическата обосновааност на предоставянето на предложения достъп с оглед на наличните мощности;
- в) първоначалната инвестиция от собственика на инфраструктурата, като вземат предвид свързаните с инвестицията рискове;
- г) необходимостта от дългосрочно запазване на конкуренцията;
- д) евентуалните права на интелектуална собственост;
- е) предоставянето на общоевропейски услуги.

Член 13

Ценови контрол и задължения във връзка с отчитането на разходите

1. В съответствие с разпоредбите на член 8 националните регулаторни органи могат да налагат задължения във връзка с възстановяването на разходите и ценовия контрол, включително задължения за ориентация на цените към себестойността и задължения във връзка със системите за отчитане на разходите при предоставянето на определени видове взаимосвързаност и/или достъп в случаите, когато анализът на пазара разкрива, че липсата на ефективна

конкуренция означава възможност на съответния оператор да поддържа прекомерно завишени цени или да прилага ценови натиск в ущърб на крайните потребители. Националните регулаторни органи вземат предвид направените от оператора инвестиции и допускат разумна възвращаемост на капитала, отчитайки също така съществуващите рискове.

2. Националните регулаторни органи гарантират, че всички наложени механизми за възстановяване на разходите или ценови методологии допринасят за повишаване на ефективността и устойчивата конкуренция и максимална полза за потребителите. В тази връзка националните регулаторни органи могат да вземат предвид съществуващите цени на сравними конкурентни пазари.

3. Когато на операторите е наложено задължение за ориентиране на цените към себестойността, върху тях пада тежестта да докажат, че таксите произтичат от себестойността, включително разумната възвращаемост от инвестицията. За целите на изчисляването на разходите за ефективно предоставяне на услуги националните регулаторни органи могат да използват методи за отчитане на разходите, независими от методите, прилагани от съответното предприятие. Националните регулаторни органи могат да изискват от операторите пълна обосновка на техните цени и корекция на цените при необходимост.

4. Националните регулаторни органи гарантират, че при прилагането на система за отчитане на разходите с оглед на поддържането на ценови контрол описанието на системата е достъпно за обществеността и включва минимум основните категории за групиране на разходите и правилата за разпределение на разходите. Спазването на изискванията към системата за отчитане на разходите се проверява от квалифициран независим орган. Всяка година се обнародва отчет във връзка със спазването на тези изисквания.

ГЛАВА IV

ПРОЦЕДУРНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 14

Комитет

1. Комисията се подпомага от Комитет по съобщенията, създаден съгласно член 22 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива).

2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 3 и 7 от Решение 1999/468/ЕО при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

3. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

4. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 15

Публикуване на информацията и достъп до нея

1. Държавите-членки гарантират публикуването на конкретните задължения, наложени върху предприятията в съответствие с настоящата директива, и конкретизирането на пазарите за съответните продукти/услуги и географските пазари. Те осигуряват обществения характер и актуалността на информацията, при условие че тя не е поверителна и по-специално не представлява търговска тайна, по начин, който гарантира лесен достъп до информацията на всички заинтересовани страни.

2. Държавите-членки изпращат на Комисията копия от цялата публикувана информация. Комисията предоставя информацията в лесно достъпна форма и при необходимост я препраща на Комитета по съобщенията.

Член 16

Нотификация

1. Държавите-членки нотифицират Комисията чрез националните регулаторни органи, които отговарят за изпълнението на настоящата директива, не по-късно от датата на влизане в сила, посочена в член 18, параграф 1, втора алинея.

2. Националните регулаторни власти нотифицират Комисията за имената на операторите, за които се смята, че притежават значителна пазарна сила по смисъла на настоящата директива и за техните задължения съгласно директивата. Комисията бива нотифицирана незабавно за всички промени в наложените върху предприятията задължения или в предприятията, които попадат в приложното поле на настоящата директива.

Член 17

Процедури за преглед

Комисията периодично прави преглед на действието на настоящата директива и докладва пред Европейския парламент и Съвета, като първият доклад се представя в тригодишен срок от датата на влизане в сила, посочена в член 18, параграф 1, втора алинея. За целта Комисията може да поиска информация от държавите-членки, които трябва да я предоставят без ненужно забавяне.

Член 18

Транспониране

1. Държавите-членки приемат и обнародват необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива най-късно до 24 юли 2003 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Държавите-членки прилагат тези мерки от 25 юли 2003 г.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на разпоредбите от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива, както и последващите изменения на тези разпоредби.

Член 19

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 20

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 7 март 2002 година.

За Европейския парламент

Председател

P. COX

За Съвета

Председател

J. C. APARICIO

ПРИЛОЖЕНИЕ I

УСЛОВИЯ ЗА ДОСТЪП ДО ЦИФРОВИ ТЕЛЕВИЗИОННИ И РАДИОУСЛУГИ ЗА ЗРИТЕЛИТЕ И СЛУШАТЕЛИТЕ В ОБЩНОСТТА**Част I: Условия за системите за условен достъп, които се прилагат в съответствие с член 6, параграф 1**

Във връзка с условия за достъп до цифровите телевизионни и радиоуслуги за зрителите и слушателите в Общността, независимо от средствата за пренос в съответствие с разпоредбите на член 6 държавите-членки са длъжни да осигурят прилагането на следните условия:

- а) системите за условен достъп, които действат на пазара в Общността, трябва да притежават необходимите технически възможности за икономически обоснован трансконтрол, който позволява пълен контрол от страна на мрежовите оператори на местно или регионално равнище на използване на системите за условен достъп;
- б) всички оператори на системи за условен достъп, независимо от средствата за пренос, които предоставят услуги за достъп до цифрови телевизионни и радиоуслуги и от чиито услуги за достъп зависят разпространителите на радио и телевизионни програми, за да достигнат до която и да е група потенциални зрители или слушатели, трябва да отговарят на следните условия:
 - предлагат на всички разпространители при справедливи, разумни и недискриминационни условия в съответствие с конкурентното право на Общността технически услуги, които създават възможност цифрово пренасяните услуги на разпространители да достигнат зрителите или слушателите чрез управлявани от операторите декодиращи устройства, и отговарят на изискванията на конкурентното право на Общността,
 - водят отделно финансово счетоводство за дейността им като доставчици на условен достъп,
- в) когато предоставят лицензи на производители на битова техника, собствениците на права на индустриална собственост върху продукти и системи за условен достъп са длъжни да извършват тази дейност при справедливи, разумни и недискриминационни условия. Вземайки предвид техническите и търговските фактори, собствениците на права не могат да обвързват предоставянето на лицензи с условия, които забраняват, спират или затрудняват включването в същия продукт на:
 - общ интерфейс за връзка с няколко други системи за достъп, или
 - специфични за друга система за достъп средства, при условие че лицензиантът спазва съответните разумни условия и гарантира от своя страна сигурността на транзакциите на операторите на системи за условен достъп.

Част II: Други съоръжения, към които могат да се прилагат условията съгласно член 5, параграф 1, буква б)

- а) Достъп до програмни интерфейси за създаване на приложения (ПИСП);
- б) Достъп до електронни програмни указатели (ЕПУ).

ПРИЛОЖЕНИЕ II

МИНИМАЛЕН СПИСКЪК НА ЕЛЕМЕНТИТЕ НА ПРИМЕРНАТА ОФЕРТА ЗА НЕЗАЩИТЕН ДОСТЪП ДО УСУКАНИ МЕТАЛНИ ДВОЙКИ АБОНАТНИ ЛИНИИ, КОЙТО ТРЯБВА ДА СЕ ОБНАРОДВА ОТ НОТИФИЦИРАНИТЕ ОПЕРАТОРИ

По смисъла на настоящото приложение се прилагат следните определения:

- а) „абонатна подлиния“ означава частична абонатна линия за връзка между крайна точка на мрежата в обекта на абоната и точка на концентрация или определена точка на междинен достъп във фиксираната обществена телефонна мрежа;
- б) „незашитен достъп до абонатна линия“ означава пълен незашитен достъп до абонатна линия и съвместен достъп до абонатна линия, без да включва смяна на собствеността на абонатната линия;
- в) „пълен незашитен достъп до абонатна линия“ означава предоставяне на достъп на бенефициер до абонатна линия или абонатна подлиния на определения оператор, което дава право на използване на целия честотен спектър на усуканата метална двойка;
- г) „съвместен достъп до абонатна линия“ означава предоставяне на достъп на бенефициер до абонатна линия или абонатна подлиния на определения оператор, което дава право на използване на негласовия лентов честотен спектър на усуканата метална двойка; абонатната линия продължава да се използва от определения оператор за предоставяне на обществени телефонни услуги.

A. Условия за незашитен достъп до абонатна линия

1. Мрежови елементи, до които се предлага достъп и които по-конкретно включват следните елементи:
 - а) достъп до абонатни линии;
 - б) достъп до негласовия лентов честотен спектър на абонатната линия при съвместен достъп до абонатната линия.
2. Информация във връзка с местоположението на обектите за физически достъп ⁽¹⁾, наличие на абонатни линии в отделните части на мрежата за достъп.
3. Технически условия във връзка с достъпа и използването на абонатни линии, включително технически характеристики на усуканата метална двойка в абонатната линия.
4. Процедури за заявки и поддържане на материални запаси, ограничения при употреба.

B. Услуги при съвместно използване на обекти

1. Информация за съответните обекти на нотифицирания оператор ⁽¹⁾
2. Възможности за съвместно използване на обектите по точка 1 (включително физическо съвместяване и при необходимост, дистанционно и виртуално съвместно използване на обекти).
3. Характеристики на оборудването: евентуални ограничения за съвместното разполагане на оборудване.
4. Съображения за сигурност: мерки от страна на нотифицираните оператори за гарантиране на сигурността на обектите им.
5. Условия за достъп на персонал на конкурентни оператори.
6. Стандарти за безопасност.
7. Правила за разпределение на пространството, когато то е ограничено за целите на съвместното използване.
8. Условия, при които бенефициерите имат право да проверяват обектите с физическо съвместяване или обектите, за които е отказано съвместно използване с мотив за липса на мощности.

⁽¹⁾ Предоставянето на тази информация може да се ограничи само до заинтересованите страни с оглед на изискванията за обществена сигурност.

В. Информационни системи

Условия за достъп до системите за оперативна поддръжка на нотифицираните оператори, както и техните информационни системи или бази данни за предварително подаване на заявки, поддържане на материални запаси, подаване на заявки, поддръжка, ремонти и фактуриране.

Г. Условия за доставка

1. Срок за реагиране на заявките за доставка на услуги и инфраструктура; рамкови договори, отстраняване на повреди, процедури за нормализация на дейността и качество на параметрите на услугата.
 2. Условия по типовите договори, включително при необходимост обезщетение при забава.
 3. Цени или ценови формули за всяка от гореизброените характеристики, функции и инфраструктури.
-